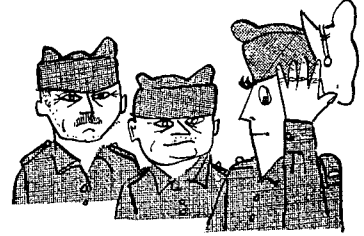
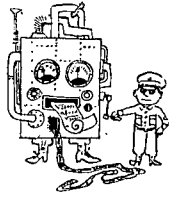

מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת?

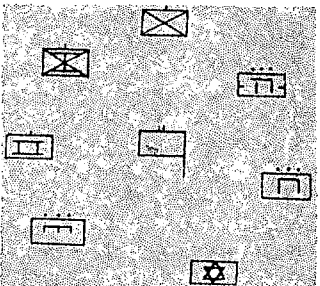
הגורם הישיר המהבר ומפעיל במסגרת זה"ל הן את הצבא הסדיר והן את כוחות המילואים הוא. בראש-וראשונה, גורם הדרכת-פיקודי: סגל-הקצונה של זה"ל. אך נקל להבין את גודל מבהנו של קצין צעיר — שנתעצב, ורכש נסיונו, ביחידות הסדירות — בעמדו בראשית-הסתגלותו לתפקיד פיקודי בצבא יחיד-במינו זה, ששמו צבא-המילואים הישראלי. עליו להתמצא בסביבה חדשה זו — ולמצוא את עצמו כמדריך ומפקד בשירותיו, הבלתי-מהוקצעות לכאורה, של צבא-המילואים. על שאלה זה, שהיא משאלות-היסוד של צבאנו, אפשר (ובודאי גם נחוץ) לכתוב מאמרים ואף מחקרים. אך סא"ל שאול גבעולי, ב"הראיון השלישי" שלו (עמ' 30) ממחיש ומחיה אותה, בדרך-הסיפור האופיינית לו, בציור מתוך-חיים אשר ודאי ידרבן אהדים מקוראיו גם לכתוב מאמרים בסוגיה זו וגם להציע הצעות ופתרונות. ואם יבואו — גשמה להגישם לקוראי, "מערכות".

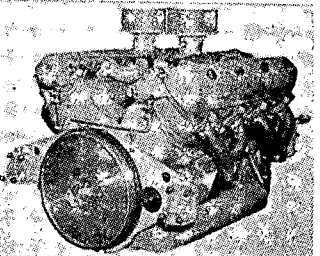
דמות צבא — כדמות קצינו. נאמר על זה"ל — ובצדק: „גדול בתי-הספר שבמדינה“. ואמת, אין הקצונה שבו חסרה קורסים והשתלמויות. אך בדור זה של התחדשות טכנית ומקצועית בלתי-פוסקת, ושל אופקים מתרחבים ומתגונים יותר ויותר — אין די אפילו באלה; יש הכרח בהשתלמות עצמית מתמדת. הכירו בכך הגדולים שבצבאות — ומקיימים זאת, בדרך של חוגי-עיון ושיעורי-ערב, קורסים-בכתב ותכניות לימוד-עצמי. רשימתו של רס"נ מ.ל. (עמ' 40) אינה אלא פתיחה להצגת נושא זה, שבודאי עוד יועלה וידון מעל דפי „מערכות“ במיוחד מבהינה של רכישת השכלה טכנולוגית ומדעית. מי ומה בחוברת — צות רב-חילי

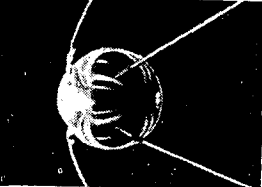
צבאות העולם נתונים בתמורה ארגונית. לפני שנים אחדות — צבא-יבנה"מ ותלמידיו; עתה — צבאות המערב (ארה"ב, צרפת, גרמניה, בריטניה). קמות דיביויות, וגופי-משנה, מטיפוסים חדשים; ומעל-לכל — גמישים ומכוונים לשלובות רב-חיליות. מה איפוא הגרעין שבכל שינוי-מסגרות רבי-משמעות אלה? אל"מ אליף, במאמרו על האיגוד הבין-חילי (עמ' 4), מעלה את התשובה השוה כיום בתוכנן-מגמתה לכל הצבאות העיקריים: גיבוש יכולת לפעולה רב-חילית (להבדיל מגיבוש מסגרות-קבע לכך!). הן בצוות החילות הלוחמים והן בחפדק שינהיגו, וכרגיל, חייב הדגש להיות — בחפדק — בלי יכולת רב-חילית כזו (כמעט אפשר לומר — יכולת כלל-צבאית, כי גם את היחידות הלוגיסטיות עליו לדעת לשלב במכסימום-של-תכלית במבצעו) לא יצלה עוד מפקד-המחר — ואפילו ברמה, נאמר, פלוגתית — לתפקידו, וכאן, באמת — „המחר כבר התחיל“.

„ניידות — זהו קודם-ככל אורח-החשיבה נייד!“ אך, מאידך גיסא, מבצעים גמישים (שהיו ניידים במלוא-מובנה של המלה) — לא יתכנו בלי ציוד טכני המאפשר גמישות בתפעול-כוחות, והנה, בכוחות הממוכנים, במבצע „זורם“ ורב-תנופה האופייני להם, בהבקעות-לעומק ובמטעי-עקיפה נרחבים, היכולות להגשים תפיסות כאלו מותנית, באוטור נומיה“ דלקית ממושכת של כלי-הרכב — ובאפשרות להזינם-מחדש בכל סוג-דלק שיובא, או שיימצא במרחב-האויב. זוהי, בראש-וראשונה, משמעותו המבצעית של המנוע הרב-דלקי — אשר עיקריו והמניעים לפתוחו מוצגים בבהירות רבה במאמרו של סא"ל א.ד. סלע (עמ' 45). הצגתם כאן באה לתועלתם של קציני כל החילות-הלוחמים (שכולם נזקקים עתה יותר ויותר, לתכונת ה„ניידות“ — במעשה ובמחשבה).

בישני גלגולים מופיע ענין המילים בחוברת זו. רשימתו של אל"מ א. נחשון עומדת, בעקבות שני ספרים על טילים סובייטים שהופיעו בזמן האחרון באמריקה, על שרשריצי-מיתחה של הטכנולוגיה הרקטית ברוסיה — אך גם על כך כיצד רואים ב„מערב“ חזיון רבי-משמעות זה; ואין צורך לומר כי לשני הנושאים נודע כיום ענין חיוני. לעומת זאת, סקירתו של קולונל-מנהנדס מ. ארטמונוב, הבאה ישר ממקור מזרחי, הנה הרבה יותר מצומצמת בנושא שלה, וגם הרבה יותר „מעשית“: היא מציגה את עיקרי שיטות הנחיתם השונות של טילים נגד-מטוסים, כפי ששיטות אלו מוגדרות ומוסכרות על-ידי הצבא הסובייטי לציבור-קציניו.

מסיבות בלתי צפויות אין סיפורי-המערכה של מבצע „חירם“ מופיע בחוברת זו והוא ינתן בחוברת הבאה. המערכת

מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת?